

Hạ đổ lên trời
THƠ

NGUYỄN AN BÌNH

Hạ đổ
lên trời. THƠ

NHÀ XUẤT BẢN HỘI NHÀ VĂN

2018

*Xin được tặng thầy cô,
bạn bè đồng môn dưới mái trường.
Phan Thanh Giản, Đoàn Thị Diễm - Cần Thơ
những năm 1971-1975.

HẠ ĐỎ, TẬP THƠ ĐONG ĐẦY CẢM XÚC TINH KHÔI MỘT THUỞ HỌC TRÒ...

**Trần Hoàng Vy*

64 bài thơ, 2 bài thơ phụ lục và 4 bài thơ phổ nhạc trong tập thơ HẠ ĐỎ LÊN TRỜI của cựu thầy giáo Lương Mạnh, bút danh NGUYỄN AN BÌNH, gửi thầy cô giáo và những bạn bè đồng môn cũ của 2 ngôi trường nổi tiếng xứ “Gạo trắng nước trong-Cần Thơ” là Phan Thanh Giản và Đoàn Thị Điểm trong những năm từ 1971 đến 1975 đã đưa bạn đọc về một khung trời thuở còn đi học với bao cảm xúc tinh khôi, bịn rịn đến không ngờ. Đó là khi chàng thư sinh Lương Mạnh bắt đầu những cảm nhận: *“Khi từ giả áo xưa mùa hạ cũ/Em đã quên nắng sớm nhớ mưa chiều/ Ta bỏ lại tên mình trên ghé đá/Hóa kiếp để mèn hát khúc phiêu diêu”* (Tháng năm đỏ những mùa phượng cũ). Cái hay và tinh tế của Nguyễn An Bình là đã kết hợp được tên một điệu

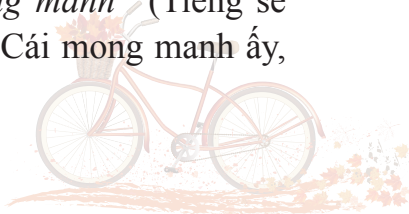

ca cổ vào trong câu thơ, khiến người đọc cứ mang mang về một vùng sông nước, nơi ấy có những áo trắng học trò: *“Nếu có thể làm nhánh rong phiêu bạt/Thỏa chút giang hồ **lưu thủy hành vân**/Hành trang mang theo một tà áo trắng/Bướm trắng tan trường rộn rã bước chân”* (Tháng năm đỏ những mùa phượng cũ).

Từ những cảm xúc tinh khôi của thuở học trò ấy, anh đã cùng chúng ta ôn lại những miền ký ức xưa, khi trái tim non bắt đầu những nhớ, những thương: *“Nhớ tiếng ve rền trên cây bàng xanh lá/Và tiếng em cười nghiêng cả nắng trưa...”* cho dù *“Mai sau dù mất dấu hài/Hàng cây nhớ gió bay bay suốt mùa”* (Gửi người một chút mưa thơm).

Cái thuở học trò của thi sĩ và cả của chúng tôi ngày xưa ấy, bây giờ tuổi đời đã vào hàng U70, song vẫn luôn hằn sâu và cũng lắm mong manh của tình cảm: *“Mấy mươi năm phân rã thành bao nhánh nhớ/ Trôi đi trôi đi mang theo chiếc áo học trò/Tinh khôi bỏ lại...”* và *“Một thời qua đây ngẩn ngơ/Nghe tiếng sẻ nâu trên tàn phượng cũ/Năm tháng ulla về/ Mong manh mong manh”* (Tiếng sẻ nâu trong ngôi trường ký ức). Cái mong manh ấy,

cụ thể là tình yêu của tuổi mới lớn, của lứa học trò từ những năm đệ... ngũ, đệ tứ (lớp 8, 9) trở lên? Cho nên mới: “...*Thuở ấy yêu nhau áo học trò/ Cánh diều no gió bay xa tít/Còn lại một mình tôi ngẩn ngơ*”. Đễ rồi: “*Chiếc vé tình yêu giờ lạc mất/ Đường phượng xưa nào biết đâu tìm?*” (Thơ của thời áo trắng). Phải chăng cũng chỉ là những giấc mơ êm đềm của những năm áo trắng sân trường! Gửi lại những vu vơ của vết hằn dao khắc và mối tình đầu chọt nắng chọt mưa: “*Áo trắng ơi! Ngày xưa gọi lại/Dây hành lang lớp học bảng đen/Bụi thời gian vẫn còn ghi mãi/Tên người yêu khắc góc bàn quen*”. Và “...*Gởi cho nhau kỷ niệm tuổi hồng/Tôi yêu mãi từng trang lưu bút/Có tình đầu tôi thật dễ thương*” (Thơ của thời áo trắng).

Hạ đỏ cái tên gọi của những biểu tượng trêu mến không quên, là mái trường xưa, là đường phượng hồng, là mù sương, nắng sớm, mưa chiều, song có lẽ, sự thăng thốt của trái tim lại nằm ở một làn hương, cái kẹp tóc: “*Yêu mãi một làn hương/Phía sau cây kẹp tóc/Cánh phượng thành tơ vương/Đỏ một trời tuổi ngọc*” (Chợt gặp lại em năm mười tám). Đến một ngày nhận ra như là trong cổ tích? “*Cô bạn nhỏ*

*trong khu vườn cỏ tích/ Vừa gặp cô tôi đã ngẩn ngơ
tình/Cô khờ khờ sao tôi yêu muốn chết/ Chẳng lẽ vì
tà áo trắng nguyên trinh?”* (Cô bạn nhỏ trong khu
vườn cỏ tích). Cỏ tích của một thời xa xôi, lãng lãc,
sao cứ mãi nhớ khôn khuây cái màu hạ đỏ trong đời.

Có lẽ chỉ đọc tới đây thôi, có độc giả lại thắc mắc
hỏi tôi cái hình ảnh, chân dung của thi sĩ ở ngoài
đời, ngoài thơ? Đó là một thầy giáo có vẻ ngoài
mô phạm, đạo mạo, ít nói, song có nụ cười tươi dễ
mến, cứ tưởng tượng thêm, ngày xưa... chắc hẳn là
cậu học trò chăm học, chỉn chu và.... nhát? Không
thế sao mà nhà thơ viết: *“Em hồn nhiên một thời
xanh tuổi ngọc/Tôi vô tình để gió bụi xa đưa/Ngày
trở lại phượng sân trường rực lửa/Không còn nghe
rộn tiếng guốc em khua”* (Mùa hè gõ cửa), và đây
nữa: *“Người con gái tròn xoe đôi mắt ngọc/Nắng
lung linh màu áo lụa sân trường/Có gã khờ một
hôm thèm được khóc/Để mềm lòng cô bạn nhỏ dễ
thương”* (Tháng ba không ở lại).

Vượt qua cái tuổi “Nhi nhĩ thuận”, Nguyễn An
Bình có sức viết đáng nể, hàng trăm bài thơ được tải
lên trang facebook của anh, và trong đó cũng có hơn
trăm bài thơ được nhiều nhạc sĩ đồng cảm phổ thành

ca khúc. “Thi trung hữu nhạc”. Thơ của Nguyễn An Bình đã chứng minh điều đó, lung linh như một bức tranh xưa, đầy âm thanh, nhạc điệu và man mác những tình cảm nhẹ nhàng, tinh khôi, được chất lọc từ trái tim của một anh học trò, làm thầy, và quay lại “hồi tưởng” lứa tuổi thần tiên một thời đi học...

Xin trân trọng giới thiệu cùng các bằng hữu, quý độc giả yêu thơ và lứa tuổi học trò tìm đọc, chắc chắn mỗi người sẽ nhìn thấy bóng hình của mình một thuở tinh khôi...

Springfield, mùa xuân 2018.

TRẦN HOÀNG VY

Gửi người một chút mưa thơm

Chợt nghe mưa - Bước em về
Mùa xuân lảng đọng bốn bề lạ chưa?
Thì ra giây phút giao mùa
Đất trời náu giữ hương xưa thuở nào.

Yêu người tóc - sợi thơm lâu
Vàn tay còn giữ chút màu thời gian
Khung trời ngày ấy mệnh mang
Hình như rất hẹp trong sân nhà nàng.

Địu dàng lộc biếc ngày xuân
Cho tôi bối rối một lần dúi dan
Đi tìm trong cõi phù vân
Chài non lộc biếc thì thăm gọi nhau.

Náu trong vạt áo cành đào
Mưa thơm từng hạt còn thao thức hoài
Mai sau dù mất dấu hài
Hàng cây nhớ gió bay bay suốt mùa.

Hạ đỏ

Một con đường nhỏ
Hàng hàng phượng bay
Tháng tư qua đó
Giọt mưa ngắn dài.

Một thời áo trắng
Mòn dấu chân ai
Hạt mưa ướt nắng
Hạt nào nghiêng vai?

Còn thơm hơi thở
Sao đành chia tay
Có mùa hạ đỏ
Hóa thành mây bay.

Mùa ve rộn rã
Vàng trên tóc người
Tóc xanh màu lá
Tìm đâu tiếng cười?

Người mang cánh phượng
Về bên kia trời
Còn trong cổ tích
Áo người sương phơi.

Ta đành tạ lỗi
Bỏ trường mà đi
Ta đành tạ lỗi
Một thời tình si.

Xin làm hạ đỏ
Một đời bên em
Xin làm cánh gió
Ru người bình yên.

11/4-2018

Tháng năm Đỏ những mùa phượng cũ

Khi từ giã áo xưa mùa hạ cũ
Em đã quên nắng sớm nhớ mưa chiều
Ta bỏ lại tên mình trên ghế đá
Hóa kiếp để mèn hát khúc phiêu diêu.

Nếu có thể làm nhánh rong phiêu bạt
Thỏa chút giang hồ lưu thủy hành vân
Đành trang mang theo một tà áo trắng
Bướm trắng tan trường rộn rã bước chân.

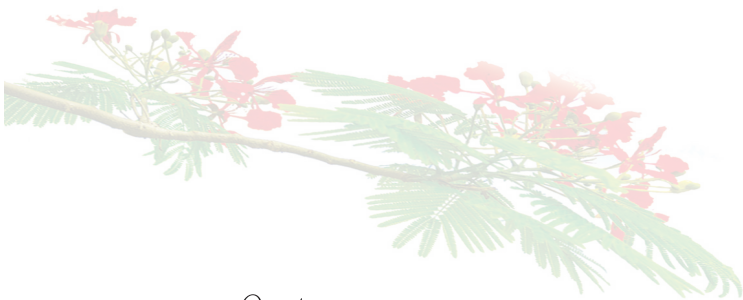
Nhất chút gió trong bàn tay đỡ lạnh
Đường không xa sao mây xám chập chùng
Người bên dốc đồi sương buồn hiu quạnh
Ta đứng bên trời hướng cả bão đông.

Hãy nhủ lòng an nhiên đi em nhé
Dù lẻ loi trong một cõi đời xa
Bao cay đắng trong cuộc tình vô lượng
Định mệnh đời mình lát cắt sát na.

Tháng năm đỏ một trời hoa phượng cũ
Năm tháng đi về bạc cả gió mưa
Nhớ tiếng ve rên trên cây bàng thay lá
Và tiếng em cười nghiêng giữa nắng trưa.

Khi mùa hè đã đi thật xa

Mùa đã trôi qua trên cánh đồng kỷ ỨC
Đụn rơm vàng thơm hương ngày cũ
Mầm hoa dại nhú lên từ bao giờ
Từng cánh hoa vàng li ti đang đưa trong gió
Đâu buổi sáng bình yên
Đàn sẻ nâu sà xuống tìm mồi trên đất ẩm
Vạt cỏ xanh sương đêm còn ướt át
Đôi sao sâu vút bay lên nhàn ỏi
Hát líu lo thanh âm hạnh phúc
Cho ngày mới bắt đầu
Hương tháng tám ngọt ngào
Em đã mang đi đâu
Tình tôi thời thơ ấu
Sau bức tường ẩm khói quạnh hiu.

Ly cà phê đen bên quán cóc tồi tàn
Làn khói loãng thơm một ngày đợi bão
Mái không che nổi mưa tạt
Lòng ướt tự bao giờ
Dòng nước chảy ngoằn ngoèo dưới chân
Mang nỗi buồn lạnh lẽo
Chợt thấy đời như con diều giấy
Bay qua sông tìm về cánh đồng thơ ấu
Lấp lánh sợi tơ vàng mong manh
Tình giấu trong lồng ngực
Không níu được chân người con gái
Tuổi xuân thì vừa chớm
Mùa hè đã đi xa thật xa.

Tiếng sẻ nâu trong ngôi trường kỷ ức

Thì ra trong ta vẫn còn có một tiếng chim
Kêu rúu rút trong lồng ngực
Lạnh lẽo một ngày mùa thu u ám
Đôi lúc dập dờn học đòi lên tiếng
Phản kháng vật thể già nua không có
phút bình yên
Phải chăng tiếng sóng gào thào thức của con tim
Hay tiếng sẻ nâu gọi nhau trong ngôi trường
im vắng

Sau tàn lá non tơ màu mật ong vàng óng
Nám màu ngời thời gian
Kỷ ức chưa từng lãng quên
Ngày nào tình yêu chưa được gột rửa
Nỗi ưu phiền ám khối
Con mê sáng bồng bênh suốt thời trai trẻ
Em vẫn là làn gió lướt nhẹ qua đời ta
Trộn lẫn tiếng thầy cô yêu thương quá đỗi
Nồng thơm từng trang sách vở.
Mấy mươi năm phân rã thành bao nhánh nhớ

Trôi đi trôi đi mang theo chiếc áo học trò
Tình khô bỏ lại
Tiếng sẻ nâu ngơ ngác làm sao
Rùn rẩy bước qua mùa thu
Kéo theo một cơn bão cuối cùng
Có đôi mắt trong veo nhìn tình yêu mới lớn
Không có sự hoàn lưu nào trong kỷ ức muộn màng
Ngôi trường đã mất dấu
Bụi phấn nào có tội tình gì đâu
Bám theo ta làm gì để thời gian nhuộm bạc
Chiếc lá xoay vòng dùng dằng trước khi chạm đất
Đừng quên đã từng có ai
Một thời bước qua đây ngẩn ngơ
Nghe tiếng sẻ nâu trên tàn phượng cũ
Năm tháng ulla về
Mong manh mong manh.

27/10/2017

Có một thời mất biếc

Tiếng gió trong vườn xưa
Sớm mai về gõ cửa
Sát lại mấy hạt mưa
Lăn trên làn môi biếc.

Chim hát trên ngọn khô
Cuối mùa nghe nuôi tiếc
Sông đi lạc bến bờ
Tìm đâu con sóng biếc.

Thời gian nhẹ tựa bông
Trôi qua thành sương khói
Tác biếc trôi bành bồng
Tan trong chiều nắng quai.

*Em bốn mùa mắt biếc
Lưới tình như ngọn dao
Tôi từng rêu ruộng mực
Nhánh một đời đôn đàu.*

*Mưa trôi thành nước mắt
Lá nhớ bay về đâu
Lỡ yêu thời tuổi ngọc
Áo biếc đã qua cầu.*

24/9/2017

Tóc nhớ

Thả bay đi nỗi buồn
Tham làn hương buổi sáng
Tình trong xanh suối nguồn
Cùng giấc mơ huyền hoặc.

Cá tiếng chim chiều chiền
Hót đâu đây bên hồ
Lòng bỗng dưng héo úa
Rời cành chiếc lá khô.

Người đi qua đường cũ
Trăm năm có quay về
Buốt vai bờ tóc nhớ
Một thời trong cơn mê.

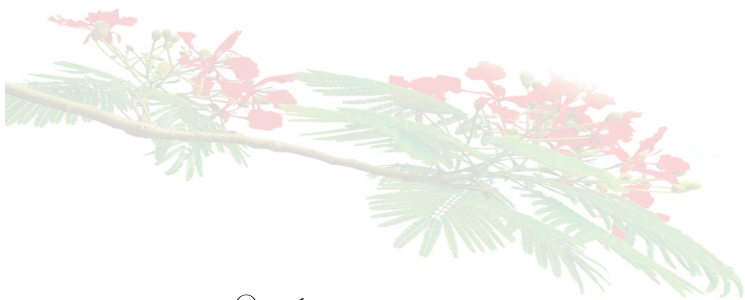

Thả bay đi nỗi buồn
Tinh sương chiều tĩnh lặng
Đạt mưa vừa mới buông
Neo đời ta cay đắng.

Tiếng dế trong vườn khuya
Bao dung lời cỏ úớt
Có phải bước ai về
Gọi liềm trăng vụn vỡ

Người đi qua đời nhau
Tóc không còn trẻ nữa
Nắng soi sợi bạc màu
Ủ thời gian thương nhớ.

Xa rồi đường phượng bay

Rồi cũng chia tay đường phượng bay
Làm sao đếm hết lá trên vai
Mặt trời mưa nhỏ rơi trong mắt
Ai nhất giữm tôi trên ngón tay?

Gió mang tình em đi muôn ngả
Ngả nào tôi hái trái tình rơi?
Tình còn trở lại con phố nhỏ
Vẳng tiếng ve ngân nhớ một người.

Thôi vẫy tay chào đường phượng xưa
Người xa bỏ lại chuyến phà đưa
Nhìn sông chỉ thấy ngàn con sóng
Xô ngã đời tôi trong nắng mưa.

Sợi tóc nào vương mùa hạ cũ
Cả người về nhớ chuyện trăm năm
Một mai trang sách vàng nhưng nhớ
Mới thấy đêm khuya lạnh chỗ nằm.

Em có nhớ gì đường phượng mờ
Thuở ấy yêu nhau áo học trò
Cánh diều no gió bay xa tít
Còn lại một mình tôi ngẩn ngơ.

Người đã đem một trời phượng đỏ
Làm hành trang ngược chuyến tàu đêm
Chiếc vé tình yêu giờ lạc mất
Đường phượng xưa nào biết đâu tìm?

10/7/2017

Nhật mưa trong mắt

Nhật chiều vàng bóng rạ phơi
Mùa lau trắng thổi bồi bồi ngang sông
Sóng vờn gió ngọt mênh mông
Khép bờ môi lạnh nét son nhạt nhòa.

Nhật hồn sâu thăm phù sa
Chở tình tôi cuối giang hà chia hai
Nắng nào rót xuống bờ vai
Tay ai níu được mây bay lưng trời.

Nhật người trong cõi mù khơi
Thương mùa hoa cải rụng chơi vơi
Đen thê rồi cũng sẽ quên
Vết thương đá sỏi hằn lên da người.

Nhật tình bỏ tuổi thơ ngây
Người đem dịu ngọt tiếng cười đi xa
Tìm trong bóng lá hồn hoa
Một trời mây trắng mơ tà áo che.

Nhật mưa trong mắt em về
Lệ long lanh giọt ngủ mê ven đường
Cây tre đỏ lá mù sương
Côi trơ củi mục hồi chuông gọi tình.

Thơ của thời áo trắng

Chùm phượng nở xôn xao lá biếc
Nắng vô tình rớt xuống bờ vai
Bụi cúc vàng góc bàn mây nụ
Gió chợt đùa mái tóc em lay.

Tay run rẩy giả đà hôn trộm
Con chim sâu hoảng hốt vụt bay
Nghe ngân vang tiếng cười con gái
Giật mình tưởng bị bắt tận tay.

Áo trắng ơi! Ngày xưa gọi lại
Dãy hành lang lớp học bảng đen
Bụi thời gian vẫn còn ghi mãi
Tên người yêu khắc góc bàn quen.

Bao nỗi nhớ qua mùa hạ cũ
Bước chân xa sao muốn quay về
Thương quay quắt gửi vào con chữ
Của một thời tình nhỏ đam mê.

Ai cũng thích hẹn lên facebook
Gởi cho nhau kỷ niệm tuổi hồng
Coi yêu mãi từng trang lưu bút
Có tình đầu tôi thật dễ thương.

Cơn mưa nhỏ

1*

*Cơn mưa nhỏ chiều xưa
Chờ nhau bên trường luật
Tà áo xanh lất phất
Dầm mưa đón em về
Con ngựa sắt nhà quê
Đạp mòn cả gâm thẳm
Mưa trái mùa lạnh cóng
Bàn tay chợt ấm lòng*

*Dù xe chạy lòng vòng
Vì có em bên cạnh
Thấy đường dài cũng ngắn
Tạt vội quán bên đường
Ly chè đậu cạnh trường
Nước cốt dừa ngọt sắc
Nhìn nhau trong ánh mắt
Cười - cùng ngắm mưa bay*

2*

Cơn mưa nhỏ chiều nay
Chợt về trong quán vắng
Nhớ em tà áo trắng
Đã xa rồi trong mơ
Sao tôi còn ngẩn ngơ
Qua bao mùa phượng đỏ
Tràn đầy trong nỗi nhớ
Tình đầu thật nhỏ nhoi

Cuốn trôi theo dòng đời
Bên hiên người buồn bã
Nỗi sầu như cánh lá
Mưa qua tuổi học trò
Đánh mất mối tình thơ
Trái tim thầm nhẩn nhủ
Rung ưng bài hát cũ
“Chiều xưa ngọn trúc đào”.*

*: Ý thơ Nguyễn Tất Nhiên

Chợt gặp lại em năm mười tám

Bất chợt gặp lại em
Tóc xanh năm mười tám
Khi nắng hạ qua thêm
Đã vàng trang vở cuối.

Yêu mãi một làn hương
Phía sau cây kẹp tóc
Cánh phượng thành tờ vương
Đỏ một trời tuổi ngọc.

Bất chợt gặp lại nhau
Dưới mái vòm cao vút
Rưng rưng cánh ve sầu
Bóng người xa hun hút.

Theo em trong mưa sương
Nụ hoàng hoa chớm nở
Tiếng cười nắng sân trường.
Rất thơm tình hoa cỏ.

Giữa dòng đời xa lạ
Em như nhánh sông sâu
Trôi về đâu trăm ngã
Biết bao giờ gặp nhau?

Cô bạn nhỏ trong khu vườn cổ tích

Cô bạn nhỏ trong khu vườn cổ tích
Vừa gặp cô tôi đã ngẩn ngơ tình
Cô khờ khờ sao tôi yêu muốn chết
Chẳng lẽ vì tà áo trắng nguyên trinh?

Tôi muốn giữ tình cô trong tổ kén
Để bốn mùa không hóa bướm bay đi.
Tôi muốn giữ hương thời gian trên tóc
Cho trăm năm còn giữ mãi tình si.

Cô có muốn ta chơi trò nhẵn cỏ
Dựng nhà chòi treo đèn sáng suốt đêm
Quà mừng lễ chỉ ô mai xí muội
Những thứ cô khi nhắc tới rất thềm.

*Cô bạn nhỏ trong khu vườn cổ tích
Trời thẳm tôi thề lãng tử độc hành
Dưới mưa tôi không hề cô độc
Bởi bên mình còn có một giai nhân.*

*Để tôi dạy cô trò chơi đếm lá
Yêu - không yêu - chấp cô đếm ngàn lần
Kết quả lần nào y chang chỉ một
Dừng dỗi hờn khi tôi vô ý ăn gian.*

*Hoa cúc trắng phải lòng cô tinh khiết
Mong cô thề chưa để mắt đến ai
Để tôi ước phải chỉ mình là gió
Áo học trò theo bụi đỏ thả bay.*

Sài Gòn 12/5/2017

Còn thương màu lá tương tư

Xin em giữ mãi tiếng cười
Mai sau còn nhớ một thời đã yêu
Xanh trong đáy mắt mùa rêu
Khăn quàng ngược gió một chiều hạ xưa.

Vẫn còn thơm dấu ngày mưa
Con đường trút lá ai đưa em về
Vầy tay vương sợi tóc thề
Cánh chim bỏ xứ mãi mê nghìn trùng.

Lạc mịt mù giữa mê cung
Bụi trần gian có bao dung kiếp người
Vàng trắng cổ tích lẻ loi
Cho đời nghiêng xuống một trời phù hư.

Còn thương màu lá tương tư
Chìm trong dâu bể hình như tựa mình
Tôi về bóng ngả u minh
Treo tàn tro lạnh nghe tình vàng phai.

4/4/2017

Còn thương màu nắng lụa

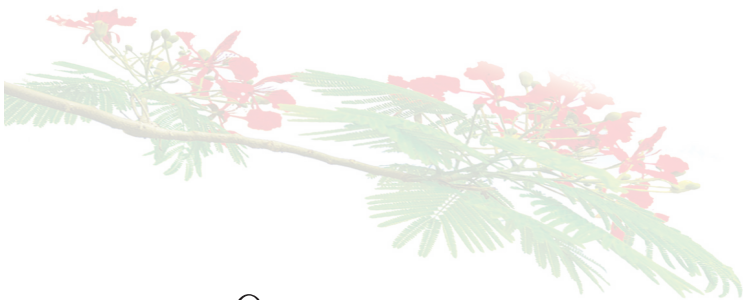
Sáng thức sớm bóc rơi tờ lịch mỏng
Chợt giật mình giờ đã giữa tháng năm
Quỹ thời gian đời mình trôi rất vội
Mấy mươi năm chưa vớt hết thăng trầm.

Tiếng sóng vỗ như lời ca tạm biệt
Mưa bên sông trắng xóa cả đôi bờ
Có cô gái ngày xưa ngồi thả tóc
Để nghiêng lòng tình quá đổi bờ vơi.

Ta lỡ bước khi mùa hè trở gió
Người đi xa mang bụi đỏ theo cùng
Trước cổng trường còn một cành phượng nhớ
Mà tiếng ve rung rúc mãi trong lòng.

Tháng năm vẫn còn thương màu nắng lụa
Đồn chợt gầy mang nỗi nhớ bay đi
Mưa góp nhặt giọt buồn về gõ cửa
Ta một đời nợ mãi cuộc tình si.

12/5/2017

Mùa hè gõ cửa

Bỗng dừng nghe thảng tư về gõ cửa
Cánh hoa dầu xanh nổi chớm trên cao
Trong làn gió xoay bay theo nỗi nhớ
Một mùi hương hơi thở lúc ban đầu.

Đàn sẻ nâu bay về cành phượng cũ
Ngơ ngác nhìn hạ đỏ cháy ngoài sân
Tôi lỡ bước mùa thi vừa qua mất
Có một tà áo trắng mãi băng khuâng.

Hình như có chim gù trên máng xối
Khoảng trời xanh trong vắt thật bình yên
Tàn trấu cá râm che mùi quả chín
Rừng từng hồi trái ngọt đỏ ngoài hiên.

Ngày tôi đi mưa giăng như bụi mỏng
Trôi qua đời hai đứa quá hư hao
Đưa tay hứng tiếng ve mùa hạ cũ
Sợi tóc buồn nào nối chặt đời nhau.

Em hẳn nhiên một thời xanh tuổi ngọc
Tôi vô tình để gió bụi xa đưa
Ngày trở lại phượng sân trường rực lửa
Không còn nghe rộn tiếng quốc em khua.

Tháng ba không ở lại

Người con gái tóc dài mềm hơn suối
Chảy miên man dịu mát cả hồn tôi
Tình thuở ấy hạt sương mai buổi sớm
Lá thuộc bài mơ ước thật tình khôi.

Người con gái tròn xoe đôi mắt ngọc
Nắng lung linh màu áo lụa sân trường
Có gã khờ một hôm thềm được khóc
Để mềm lòng cô bạn nhỏ dễ thương.

Con đường nắng con đường mưa ngày nọ
Chợt bừng lên chùm hoa tím tháng ba
Những cánh bằng lăng chiều bay theo gió
Có mang giùm tôi một chút tình xa.

Người con gái dịu dàng hơn cánh bướm
Uớp hồn tôi bằng những nụ môi son
Chiếc thuyền lá thả trôi bao nỗi nhớ
Treo trên cành bàng bạc ánh trăng non.

Người con gái màu hoa thời đi học
Tím nao lòng tà áo trắng chiều mưa
Năm tháng cũ thời gian không ở lại
Yêu một người thương mãi tháng ba xưa.

13/3/2016

CHÙM THƠ VỀ NGÔI TRƯỜNG ĐÃ MẤT

1- Em về trường cũ sáng nay

*Tặng sư muội Trường Xuân
và các bạn đồng môn của tôi.

Em về trường cũ sáng nay
Giữa bao gạch ngói phơi bày nắng mưa
Lặng nhìn lớp học ngày xưa
Dường như còn đợi ai chưa kịp về.

Chút lòng thơm thảo hương quê
Gọi hồn phách cũ trở về quanh đây
Chập chờn nắng rớt trên tay
Tiếng chim lạ quá thương ai ngậm ngùi.

Tôi giờ phiêu bạt xứ người
Tình nương sợi khói theo người qua sông
Cuối trời mây trắng mênh mông
Tìm đâu ngày cũ sách hồng của tôi?

25/02/2017

2- Trường cũ

*Nhớ ngôi trường cũ trăm năm Phan Thanh Giản - Cần Thơ
(nay là Châu Văn Liêm) vừa mới bị đập bỏ (ngày 13/2-2017)

Ngôi trường cũ tôi về không kịp nữa
Nhớ mái vòm rêu phủ bóng thời gian
Bầy sẻ nâu thôi không còn rú rít
Trường trăm năm tro gạch ngôi hoang tàn.

Tàn lim xanh đâu còn nghe chim hát
Rải hoa vàng cho sắc nhớ thêm tươi
Trái phượng già cuối mùa chưa kịp rụng
Em có về thương nhớ tiếng ve rơi.

Từng viên gạch vẫn đỏ tươi màu đất
Dấu trăm năm luôn giữ mãi tình hồng
Bao vôi vữa đâu còn vùi ký ức
Trong dòng đời chìm nổi bến đục trong.

*Câu thang gỗ em nhẹ nhàng tiếng quốc
Âm chân người một thuở dài theo sau
Khung cửa lớp cửa tim thành vết xước
Tôi băng khuông giữ mãi một niềm đau.*

*Dây hành lang như trái dài hun hút
Tiếng thầy cô ngày ấy đã xa rồi
Người lỗi hẹn qua sông mùa xuân trước
Tôi ngậm ngùi đành bỏ lại cuộc chơi.*

22/02/2017

3- Tiếng dế trong sân trường

*Nhớ về Trường Phan Thanh Giản - Cần Thơ

Còn đâu nữa hình hài ngôi trường cũ
Tuổi trăm năm thôi những bước đi về
Bao vạt nắng in trên màu rêu phủ
Tiếng thở dài chạy trong gió lê thê.

Bạn ra đi vào mùa hè đỏ lửa
Không hẹn về trong khói lửa chiến tranh
Tôi rời trường vào mùa thu năm ấy
Chả một đời trong vẫy khốn áo cơm.

Em cánh én bay qua mùa đông bão
Vẫn thơm hoài màu áo lụa hoàng hoa
Nghe nỗi buồn rót trên tàn phượng cũ
Vòm mái cong loang loáng bóng chiều pha.

*Đường Ngô Quyền lá bay giờ tan học
Tóc hoàng kim thơm áo trắng ngày xưa
Bao dâu bể hẳn lên bờ tóc rối
Có tìm nhau qua năm tháng nắng mưa.*

*Tôi tiếng đế trong sân trường lạc lõng
Tìm hương yêu dưới gạch vỡ điêu tàn
Từng miếng ngói ôm vào lòng thấy ấm
Nhớ vô cùng bóng nhỏ cuối hành lang.*

4/3/2017

4- Vết thương người sao nữ để tôi mang

Tôi trở về nhìn tường cũ ngồn ngang
Trường Phan mất, trường Đoàn vừa đập bỏ*
Dấu chân xưa đã theo cùng bụi đỏ
Vết thương người sao nữ để tôi mang.

Cá một thời tiếng quốc mặc vang vang
Vên cửa lớp dấy hành lang ngút gió
Bơ vơ đứng bên tường vôi loang lổ
Vết rêu buồn in từng dấu thời gian.

Chỉ còn tôi mưa tháng bảy lang thang
Buổi xa trường trôi hàng cây ngút gió
Con chim lạ đậu trên cành phượng nhớ
Đỏ một trời tình nhỏ áo mơ phai.

*Gởi theo người con bướm trắng đã bay
Bên cửa lớp thuở yêu em không nói
Bài thơ nhỏ trao tay người bối rối
Chắc theo mưa và nắng thả lên trời.*

*Chắc theo sông và suối về biển khơi
Chỉ ở lại tình tôi sồn vai áo
Ngôi trường cũ ngậm ngùi trong mơ ảo
Tội riêng người hay tội của riêng tôi?*

9/8/2017

*****: Trường Phan Thanh Giản (trường nam) và Đoàn Thị Điểm (trường nữ)
Cần Thơ. Sau 1975, PTG đổi tên thành Châu Văn Liêm, ĐTD thành trường
cấp 2 (nơi tôi dạy một thời gian dài đến khi nghỉ hưu). Cả hai trường vừa
bị đập bỏ để xây mới.

Mưa Cần Thơ,
những con phố cũ

Có một Cần Thơ trong lòng phố cũ
Trong tình yêu em ngủ ở trong tôi
Qua mất mùa vui nên tình theo gió
Sớm mai hồng đánh mất giọt sương rơi.

Tôi yêu em qua từng con đường nhỏ
Viết em còn thương những tháng năm buồn
Thuở hai đứa ngủ ngơ thời mới lớn
Tôi tưởng Phan em cuối dãy trường Đoàn.*

Tôi yêu em như yêu mưa ướt áo
Yêu chuyển xe lam chiều đất Cần Thơ
Em đi về mưa bay mù cổ quận
Thành phố lên đèn có người ngóng vui vui.

Còn trong tôi một Cần Thơ cũ kỹ
Ký ức rong rêu nay đã vụn rời
Tóc hoàng kim hương thơm như ngày nọ
Hàng cây bên đường mấy đọt vàng phơi.

Đã bao lần mưa đi qua tháng bảy
Lá tương tư đã mất dấu quay về
Nghe thời gian lắng trong từng nhịp thở
Tình yêu người mưa phố mãi si mê.

*: Trường Phan Thanh Giản và Đoàn Thị Điểm

trước năm 1975 ở Cần Thơ

Mùa hạ yêu

Vài thơ tình tôi viết
Thuở mười bảy mười tám
Xanh tươi màu cỏ biếc
Thiết tha thật trong ngần.

Đỏ như cánh phượng non
Bay như con bướm lượn
Ngẩn ngơ trái tim hồng
Khi hè vừa mới chớm.

Gởi đi bao mật mã
Chuông gió hoài leng keng
Sao buồn như chiếc lá
Thẫn thờ rụng ngoài hiên.

Bàn tay thơm hương cốm
Một thời tôi đắm say
Đàng thời gian mỗi một
Sợi tóc nào đã phai.

Tình tôi thành đá sỏi
Màu nắng cũ liêu xiêu
Em như trăng cổ tích
Qua rồi mùa hạ yêu.

Tháng 6/2015

Thơ viết cho một người

*Nhớ Nắng Hồng những ngày xưa cũ

Thơ viết cho một người
Sao thấy lòng buồn thối
Xe lăn giữa dòng đời
Hình như còn đọng lại.

Nhớ người đã rất xa
Ven đường vương bụi đỏ
Đất trời quá bao la
Đâu bóng hình của nhỏ.

Đi qua bao mùa mưa
Mưa bụi ngùi tháng bảy
Giữ nhau chút duyên đầu
Tím cầu vồng cách biệt.

Thơ viết cho một người
Mười năm rồi đó nhỏ
Mảnh tình thật nhỏ nhoi
Giữa cuồng phong bão tố.

Đời không là dâu bể
Sao núi xanh bạc đầu
Cuộc đời nhiều điên đảo
Mơ chi ấn công hầu.

Sông dài bao nhánh rẽ
Tình thôi là phù vân
Bàn tay đàn chỉ rồi
Nhỏ sương khói giữa trần.

Tìm lại tháng tư xanh

Em có về tìm lại tháng tư xưa
Nhớ mặt hồ gương lặn tận con sóng nhỏ
Thuở em vô tình đánh rơi hòn bi đỏ
Làm hồn tôi xao động suốt bốn mùa.

Đi suốt con đường chợt nhớ tháng tư mưa
Chút ngẩn ngơ trong một ngày lộng gió
Buổi sáng bình yên chỉ còn nghe lá thỏ
Lao xao tự tình lời hò hẹn đầu tiên.

Ai đã từng đi qua tuổi hoa niên
Mới nhớ mãi cơn mưa chiều tầm tã
Cuốn vào đêm chìm trong cơn mơ lạ
Một giấc mơ buồn sương khói mỏng manh

*Em có về mang nỗi nhớ trong xanh
Để thương nắng tháng tư vàng như mật
Phượng đỏ đầu cành trong veo đôi mắt
Lấp lánh ai cười thấp thoáng tiếng ve rơi.*

*Hin giữ cho nhau rung động đầu đời
Tôi và em cách hai phương trời nhớ
Em mãi rong chơi nơi đầu sông cuối gió
Có cùng tôi về tìm lại tháng tư xanh?*

14/4/2016

Về đâu những mùa hạ xưa

Mùa hè của tôi ơi
Về đâu sao vội vã
Giọt mưa bay qua đời
U tình tôi xanh lá?

Phượng hồng còn thấp lửa
Đỏ một trời tương tư
Tiếng ve rền khung cửa
Gỗ từng nhịp thiên thu.

Vài thơ tuổi học trò
Nằm im trong góc nhớ
Thời gian chẳng đợi chờ
Đón tình đầu lỡ ngỡ.

*Còn đó những cơn mưa
Rơi trên triền môi mận
Còn đó cuộc tình xưa
Trôi theo mùa hạ trắng.*

*Môi thơm chưa một lần
Tình sao mong manh quá
Vùi xóa mờ dấu chân
Giữa biển người xa lạ.*

*Về đâu mùa hạ cũ
Để tôi ngẩn ngơ hoài
Giữa sân trường ực nắng
Cánh phượng nào vừa rơi.*

13/4/2018

Tháng ba nỗi nhớ đi về

Tháng ba mùa chim về
Bay qua từng dãy phố
Bay qua bao ngõ nhỏ
Tìm lại màu mắt nâu.

Đâu mùa trăng hư hao
Ngủ say bên hồ vắng
Quên ngày mưa hay nắng
Đi qua cuộc đời nhau.

Tháng ba mùa hoa ngâu
Những chùm hoa mới nở
Trong veo lời thương nhớ
Rất trên bờ vai em.

Một thời dưới mái hiên
Thèm nhìn cơn mưa bụi
Nhớ hoài buổi học cuối
Khi bỏ trường mà đi.

Còn chiếc lá tình si
Âm thầm rơi lặng lẽ
Chia tay nhau em nhé
Nỗi nhớ tháng ba ơi!

19/3/2016

Tình nhỏ

Về trong một nỗi tình cờ
Mỏi hay bụi đỏ xóa mờ dấu chân
Tường rêu ngói cũ ngổ ngang
Thả trong nỗi nhớ cảnh bàng đỏ sân.

Nước em còn đỏ khế khàn
Thả quên hộc tử ghé bàn ngẩn ngơ
Cánh diều bay mất tình thơ
Thả trên nhánh tóc sợi tơ hồng vàng.

Nôn xao chiếc lá muộn màng
Thả rơi mắt biếc lên trang sách hồng
Tìm trong chiếc lá trầu không
Thả hương cau quyện bến sông xa bờ.

Em giờ trong cõi sa mù
Tôi mang tình nhỏ thả thơ lên trời
Người quên tôi giữa cuộc chơi
Tôi quên người mất một đời bể dâu.

Một khúc mưa

Nghe như khúc phượng cầu hoàng
Mê con đồng thiếp tuôn hàng sợi giăng
Tơ trời phơi áo tình nhân
Tiếng chim trốn gió ướt khăn áo người.

Phượng rưng rức đỏ một trời
Mùa hoa bỏ lại một người tương tư
Em xa bụi lác biệt mù
Sóng tình trôi dạt buồn như kiếp tầm.

Sông dài chia hết tháng năm
Nên cay mắt nhớ ngực trầm con mê
Theo mưa nhẹ bước em về
Mười năm cũng đủ cạn thề tình phai.

31/5/2017

Tình thơm màu giấy mới

Chợt về ngang tường cũ
Lá reo mừng bước chân
Trôi đi từng năm tháng
Sao lòng mãi lang thang.

Tình tôi màu giấy mới
Xanh bao mùa quả thơm
Tình khô từng nét chữ
Giấu bao điều ẩn hương.

Trên cành non lá biếc
Lấp lánh mối tình son
Chao nghiêng tà áo mộng
Mắt chưa biết dối hàn.

Mùa tiếp mùa trôi đi
Bước nai tơ ngày nọ
Đã hằn vết chim đi
Tình trôi theo cánh gió.

Hoa lạc vùng lại nở
Rừng đỏ bờ vai xưa
Lăn theo hòn sỏi nhỏ
Đắc đời bao cơn mưa.

Nụ hôn đêm tạm biệt
Thương gió lá cành chim
Những ngày đông rất mỏng
Ký thác một đời riêng.

Em bên bờ nhật nguyệt
Cánh chuồn khuất mưa sương.
Tình vẫn thơm giáy mới
Một thuở chưa biết buồn.

Có một mùa hè rực nắng

Những mùa hè đi qua
Mưa bao lần gõ cửa
Xôn xao hạt tình xa
Phượng theo về thấp lửa.

Tháng năm chảy trong tôi
Nồng nàn mùi cỏ dại
Trên đầu tiếng ve ròi
Mắt cười xanh con gái.

Cánh chuồn trong giấc mơ
Bay hoài tìm chỗ trú
Nắng trải vàng trong thơ
Chút tình đầu mê ngủ.

*Gió mang theo hành trình
Niềm cô đơn vạn dặm
Tôi gọi lại cuộc tình
Mùa hè xưa ực nắng.*

*Phượng buồn như bướm trắng
Rủ cánh mùa bảo đông
Đác nằm phơi cỏ lạnh
Đồn lãg đãng bên sông.*

*Ôi mùa hè ngày ấy
Em một lần bước qua
Để mình tôi ở lại
Nhớ một người rất xa.*

17/5/2016

Có một thời yêu nhau

Em có nghe cỏ hát
Bốn mùa nở đầy hoa
Tim treo lời mật ngọt
Đỏ tươi màu phù sa.

Tình ta sao nhỏ bé
Trôi ánh trăng xa vời
Ngàn năm sau có lẽ
Hóa thành dòng biển khơi.

Hồn mang đầy tiếng gió
Nhớ phố chim bay về
Người lại xa ngàn dặm
Đắm chìm bến sông mê.

Tình ta vàng chiếc lá
Bay trước mùa bão đông
Linh hồn thành tượng đá
Kiếp nào có ăn năn.

Không còn ai ở lại
Đón hạt nắng vừa rơi
Người về trong mộng寐
Chiêm bao hóa mây trời.

Cánh chim mùa di trú
Đi qua tuổi bướm sâu
Lặng im lời sỏi đá
Có nhớ thời yêu nhau?

10/05/2017

Chải tình trên sông

Em thả một nhánh đời
Xuống dòng sông định mệnh
Anh thả cuộc tình rơi
Mất bao năm khổ luyện.

Đôi bờ xanh bóng núi
Dem theo một trời buồn
Lay phay bờ tóc rối
Ngâm ngùi trong khói sương.

Mây hoàng hôn trên biển
Tím mặt trời khơi xa
Cầu vồng treo miên viễn
Nở trái tình bao la.

Bài thơ tình anh viết
Đã hóa thành mây bay
Lòng muôn ngàn chỉ rối
Lạc loài trên bàn tay.

Nhớ đôi mắt mênh mông
Trên trang bìa Tuổi Ngọc*
Ngậm một đóa hoa hồng
Gió lùa thơm hương tóc.

Ngày em xa mắt bóng
Biển trở màu hoang vu
Anh chãi lòng trên sóng
Cho tình thành thiên thu.

*- Tuổi Ngọc: tuần báo của lứa tuổi học trò xuất bản trước 1975.

Có đi qua đời nhau

1 -

Có đi qua kiếp người
Mới đau hồn đá vỡ
Hiểu đâu là duyên nợ
Yêu như yêu thuở nào.

Vượt qua cuộc tình sâu
Rớt rơi tình sương khói
Đã bao lần tác rồi
Rã rời cánh chim bay.

Có nhiều đêm mất ngủ
Lặng ngoài trời đổ mưa
Nghe lại khúc tình xưa
Ngắm trong từng mạch máu.

2 -

Cá đi qua biển đời
Mỏi đau lòng sông cạn
Mùa trăng xưa vỡ rạn
Ngậm nỗi buồn rong rêu.

Ai về đan mây chiều
Thư hiên người đọc sách
Dưới ngọn đèn nguyệt bạch
Lấp lánh hồn cổ thi.

Giữ mãi mối tình si
Đá ẩn sâu chất ngọc
Hồn trôi cùng sương móc
Lạnh một đời mai sau.

3 -

Cá đi qua đời nhau
Mỏi thương tuổi bướm sầu
Tình bay theo cánh hạc
Muôn trùng biết về đâu?

Đầu năm gặp lại bạn học cũ

*Tặng các bạn lớp ĐHSP VĂN chuyển tiếp sau 1975.

Ngày đầu năm mừng gặp lại bạn cũ
Lần đầu tiên qua năm tháng tháng trầm
Thuở ra trường không hẹn ngày gặp lại
Bỗng giật mình thoáng chốc mấy mươi năm.

Bắt tay nhau mừng bạn mình còn sống
Dù trong lòng chưa hẳn đã vui đâu
Đời áo cơm bao phen đầu sớm bạc
Được mấy tháng đi suốt một con tàu.

Đứa bỏ dạy nhảy tàu đi buôn lậu
Đứa chuyển ngành làm những chuyện đầu đầu
Đứa vỡ mộng chờ ngày về hưu sớm
Đứa ngồi buồn nhìn thế cuộc bể dâu.

Nào nâng ly, bạn kể gì đi chứ
Mấy mươi năm nào đâu chỉ một ngày
Mấy mươi năm đời biết bao biến đổi
Biết ai còn ai mất ở ngày mai?

Ngày đầu năm, thôi vui lên bạn nhé
Được cầm tay mong gặp lại mùa sau
Rượu tràn ly ta cùng nhau uống cạn
Cơn say nào rồi cũng sẽ qua mau.

Tháng 3/2014

Để nhớ một lần hương

Thèm nghe tiếng ve giữa mùa hạ đỏ
Rơi xuống tình cờ vật áo người thương
Có một mùa thi thuở ấy xa trường
Em qua đó tro hàng cây trút lá.

Thèm nghe tiếng mưa thơm mùi cỏ lạ
Bong bóng tay người tóc đã hư hao
Một phiên trời xưa tưới mát tình đầu
Cuốn hân tôi qua bao mùa bão lũ.

Thèm nghe tiếng chim bên hiên trường cũ
Tham áo học trò ngày mới yêu nhau
Leo hết dốc tình mới biết chiêm bao
Em đâu biết gốc bàng xưa đỏ lá.

Thèm nghe tiếng sóng vỗ quanh ghềnh đá
Sóng đưa nhau về ngày tháng bình yên
Nhớ mắt môi em áo lụa thật hiền
Vườn địa đàng một lần ai qua đó.

Thèm nghe tiếng gió báo mùa hoa nở
Vàng cả con đường lất phất mưa bay
Em thả tóc thơm xuống cuộc tình phai
Để ray rút nụ hôn đầu vừa hé.

Thèm nghe tiếng chân em về thật khẽ
Bên hiên tình tóc dẫm ướt mưa sương
Để tôi còn thương mãi một làn hương
Ánh mắt bồ câu một thời con gái.

21/6/2016

Đem tình về thấp tháng tư

Tháng ba mang đi chiếc lá tội tình
Ô cửa lớp lạc vào vườn cỏ tích
Tình yêu tôi rất thơm màu mực tím
Chưa kịp phai khi phượng trở đầu cành.

Tiếng ve rền đầu đá giữa trời xanh
Sao xa ngái tiếng cười tan nắng vỡ
Tôi đứng lại nhìn thời gian ngược gió
Chợt nghe tim mình lỡ nhịp run lên.

Cũng đâu còn tiếng quốc mộc êm êm
Buổi sáng vừa lên nắng hồng đôi má
Màu mắt trong veo chao nghiêng sắc hạ
Bỏ mặc mình tôi nắng sớm chuyển mùa.

Tôi theo mưa về tìm tháng tư xưa
Trong nỗi nhớ vụng về thời mới lớn
Thương vật nắng chông chênh vừa qua cổng
Đỏ một trời màu phượng của tôi ơi.

12/04/2017

Giã biệt trường xưa

*Nhớ ngôi trường Thanh Phú 1, Mỹ Xuyên - Hậu Giang

Ngày mai giã biệt trường xưa
Đường cây điệp nhỏ bao giờ đơm bông?
Chào em nghe gió thì thầm
Đường dương xanh ngắt tiễn chân người về.

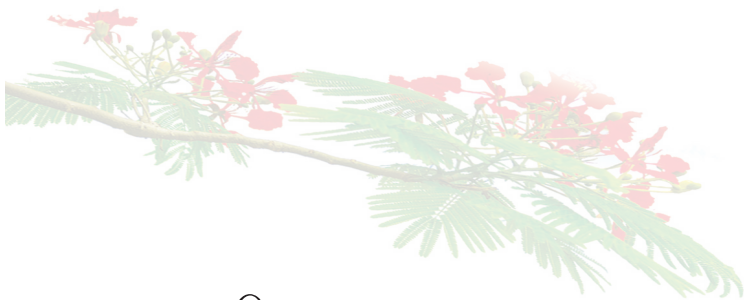
Ngày mai giã biệt đường quê
Trăm nghìn cây số chưa hề lãng quên
Chào em gửi một chút tình
Thương yêu quán quít bóng hình trong mưa.

Ngày mai giã biệt người xưa
Đường thơm tóc rối như vừa thoảng qua
Chào em nghe chút mưa sa
Nhiều năm sau chắc chưa nhòa bóng chim.

Ngày mai giã biệt Mỹ Xuyên
Năm năm còn chút hương nguyền quán quanh
Gửi em ước vọng còn xanh
Và bao nhung nhớ trên cành phượng xưa.

Thanh Phú, tháng tư 1981

Mưa bông sao

Tìm đâu mưa bông sao trong vòm trời kỷ ức
Bay suốt mùa từ ngày em bỏ trường đi
Bay suốt đời từ ngày anh bỏ cuộc thi
Bay theo bước chân em nhiều năm rồi nhỉ?

Thời gian bao lâu anh không còn nhớ kỹ
Khi mưa bông sao bay như những cánh chuồn
Em đi học về hồn chợt ngấm mùi hương
Từng sợi tóc thoảng trong chiều mưa muộn

Em mê mãi nhìn từng cánh xoay trong gió cuốn
Mắt mơ màng dõi một trời mưa bông sao
Anh lay trời gió cú thổi mãi lên cao
Để anh được ngấm bờ vai em mỏng mảnh

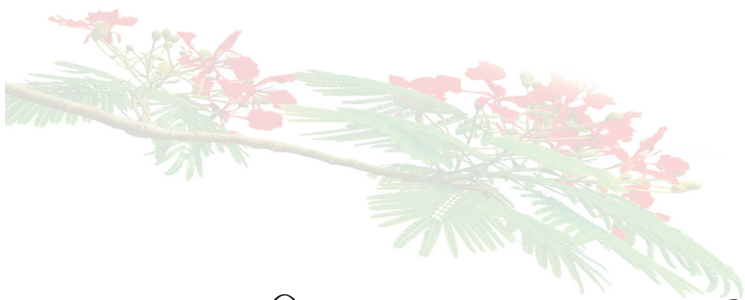

Ngón tay mềm nâng cánh hoa nghiêng nắng
Em thả lên trời những trái mộng đầu tiên
Em thả lên trời cái nhìn anh phải ngả nghiêng
Nghe nhịp đập con tim của mình rất khẽ

Con đường Hòa Bình ngày nào giờ có lẽ
Bên hiên trường chẳng còn ai đứng đợi ai
Đàng cây cao không còn thấy mưa sao bay
Thời áo trắng tiễn cuộc tình trôi đi mất

Ai nhật giùm anh những cánh sao biết hát
Lòng chợt thương chợt nhớ những ngày xưa
Anh thả lên trời tình mới lớn một chiều mưa
Rồi khẽ gọi mưa bóng sao về đầu ngày ấy.

Mùa hè tôi đi đâu?

Trôi qua miền gió thắm
Mùa hè tôi đi đâu?
Mưa ơi! Từng sợi mỏng
Buốt lạnh bờ môi nhau.

Nghe trong từng hơi thở
Nồng nàn mối tình sâu
Ai treo cành phượng nhớ
Hành trình gió đêm thâu.

Người qua đi lặng lẽ
Những cơn mưa trắng trời
Không còn ai chia sẻ
Quán nhỏ buồn mờ cõi.

*Thèm bờ vai để khóc
Con đường đầy cỏ may
Nhớ người thêm bạc tóc
Đạt nắng vàng lay phay.*

*Em có bao giờ hiểu
Tình cánh phượng chiều nay
Mang trái tim muốn hát
Nhẹ nhàng rụng mềm tay?*

Nơi bình yên để trái tim quay về

1 -

Có một nơi nào bình yên dành cho kẻ yêu nhau
Cất giữ kỷ niệm dấu yêu của những ngày xưa cũ
Tiếng đổ ử sương trong vườn từ lâu mỗi morn
mất ngủ
Chỉ còn vài chiếc lá trên mặt đất thấp thỏm nằm yên

Không còn nghe tiếng tanh tách -
chú cào cào huyền thuyên
Ngẫu hứng gọi bạn tình trong từng đêm trắng vỡ
Đâu đây có tiếng đàn mơ hồ thoát ra
từ khung cửa sổ
Dành như là giai điệu dịu dàng
của khúc hát Thiên Thai

Hạnh phúc giống sợi tơ vàng mỏng manh nhạt phai
Theo năm tháng hạt mưa đời cuốn trôi ngang trái
Nếp gấp thời gian chưa từng hẹn ngày quay lại
Tôi mãi đi tìm giọt nước mắt lặn dưới đáy biển sâu.

2-

Có một nơi nào tia nắng ban mai sẽ lại bắt đầu
Đánh thức trái tim hồng thời thanh xuân đập
cùng nhịp thở

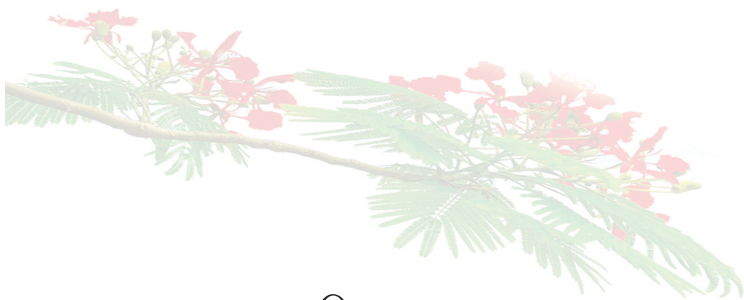
Đánh thức lời chim đỗ quyên hòa trong ngọn gió
Ấm ảnh tôi bốn mùa khi hương tóc bay xa

Còn ai chờ đóa quỳnh hương nửa đêm nở hoa
Để hiểu cuộc tình không chỉ toàn màu trinh trắng
Hay chỉ đối lừa nhau trượt dài theo từng dốc nắng
Sợ có một ngày tay chúng mình lại rời bỏ nhau

Nỗi nhớ cuộn đi những thước phim đã vội mất màu
Vai áo sờn mỗi sớm mai khi ta vừa thức giấc
Đã thấy hạt bụi rơi xuống đời mình bay mất
Biết nơi nào lòng yên cho tình yêu có chốn quay về.

24/7/2017

Một góc sân trường

Năm năm trời trôi qua
Đâu hay dòng nước cuốn
Những ước mơ thật xa
Theo nắng vàng rơi xuống.

Hôm nay người ra đi
Giữa hai mùa lá rụng
Đâu nghe gió thầm thì
Trên hàng dương xanh ngắt.

Như góc bàng trước sân
Đã nhiều năm thay lá
Ngôi trường sống nhiều năm
Ra đi - sao nhớ quá.

Nhìn hàng điệp mới trồng
Còn xanh tươi màu lá
Biết bao giờ đơm bông
Đỏ rực trời mùa hạ?

Cô giáo hiền tôi ơi
Ra đi đừng buồn nhé!
Ngày mai hai phương trời
Sầu đâu vương rất nhẹ.

Có bao giờ trở lại
Ngang qua cổng trường xưa
Nhìn hàng cây năm ngoái
Nhớ gì, trong cơn mưa?

Những đêm đèn dầu thấp
Soạn giáo án ngày mai
Bàn tay lần trang sách
Nghĩ gì, cho tương lai?

Lá xanh còn trên cành
Thương lá vàng rụng xuống
Đạt sương còn long lanh
Thương cỏ đùa gió cuốn.

Mai đây bụi mù trời
Theo đường xa vô tận
Còn quán quýt chân người
Thương hoài người muôn thuở.

Đời ta như cánh gió
Trải cho đời bao dung
Như hạt sương trên cỏ
E ấp môi thơm nồng.

Gửi bạn chút nắng vàng
Trong sân trường tháng chín
Nghe tiếng trống trường tan
Mà nghe lòng bịn rịn.

Tạm biệt nhau bạn nhé
Sao thấy lòng bùi ngùi
Ở đâu rồi cũng thế
Chỉ là cánh bèo trôi.

Gửi bạn lời chúc lành
Giữa dòng đời trần trụi
Ngày mai tống biệt hành
Nghe lòng rung chút nhớ.

10/9/1980

Phượng yêu

Mưa từ tháng sáu mưa qua
Về ngang thấy gốc phượng già từ xa
Ngước nhìn đỏ một trời hoa
Tìm trong bóng lá đâu tà áo xưa.

Long lanh nước mắt chiều mưa
Tây che nào hết nắng trưa xiên người
Bụi vàng theo gió mù khơi
Tình leo dốc ngược mãi đời còn say.

Yêu người muôn dặm không mây
Góc sân phượng thắm chờ ngày tàn thoi
Cuối mùa nhất tiếng ve rơi
Ép vào trang vở gửi người trăm năm.

Chờ em ướt lạnh chỗ nằm
Tóc rơi lòi hẹn xa xăm không thành
Bao mùa mắt lá còn xanh
Tôi treo nỗi nhớ lên nhành phượng xưa.

26/6/2015

Mùa hè xa lắc

Anh gửi chút nắng vàng. Về mùa hè xa lắc. Một mùa hè đánh mất. Nào có ai mong chờ. Bước người về gần ngõ. Khi cuộc tình đã mất. Mặt hồ sương lạnh ngắt. Không nghe tiếng lá rơi. Tuổi xuân chỉ một thời. Em ơi anh không giận. Dời treo bao lặn đạn. Thêm giọng nói ngày xưa.

Anh gửi từng giọt mưa. Em gam thành biển nhớ. Ôi bàn tay bé nhỏ. Chỉ biết viết thư tình. Khi ở lại một mình. Em có buồn đứng khóc. Chẳng ai còn nước mắt. Bất chợt gặp lại nhau. Quanh quẽ tiếng tim đau. Dù thì thâm rất khế. Bóng thời gian chia sẻ. Trái sầu quá mênh mông.

Anh gửi cánh phượng hồng. Treo trên cành nỗi nhớ. Mấy mươi năm rồi đó. Từng chiếc lá mỏng manh. Bay theo gió không đành. Trời vẫn xanh lồng lộng. Nhưng không còn khoảng trống. Chứa tình anh và em. Buồn như tiếng chim đêm. Rơi trong ngày bão rớt. Bỗng nhớ nhau bất chợt. Mùa hè xa lắc lợ.

5/5/2017

Thanh âm đêm

Con vạc sành gõ lách tách vào đêm
Từng con chữ

Thơm mùi hương nguyệt quế

Ký âm gieo chập chờn

Nân xao chồi lộc biếc

Dưới ánh trăng

Đạo bản sonate bên hồ.

Tiếng đế mền nào phải ở trong mơ

Làm chiếc lá trở trần

Lời chênh chao của gió

Có lẽ nào

Thịt da em cùng hơi thở

Uớp vào ta đỏ mạch máu nồng nàn.

Đạt bụi bay từ đâu

Vô tình lắc rắc dưới mưa xuân

Chờ vô tận

Bóng thời gian đêm trừ tịch

Mắt em sâu reo lên

Rộn ràng bao thanh âm lạ

Cuốn hồn ta vào sóng gió biển tình xa.

Nơi sông chảy qua thành phố

Nhìn dòng sông chảy qua thành phố cũ
Biết về đâu năm tháng nước vui đầy
Đèn từng đêm trên cầu giăng nổi nhớ
Giấc mơ buồn đọng lại chén rượu say.

Nghe chim gọi chiều trong bờ lau trắng
Chờ nước lên thả lá giữa hư không
Chợt nhớ bức thư tình xưa đánh rơi
Người qua sông con nước cuốn xuôi dòng.

Từng lớp sóng dể sâu giăng lớp lớp
Người trăm năm áo đã bạc từng ngày
Em bỏ lại mùa trăng từ năm trước
Nên chiều buồn nắng ngủ suốt sông dài.

*Nghe tiếng hát ngỡ người về đêm trước
Sầu mênh mông nên mưa mãi trong lòng
Dòng sông đã chia đôi bờ xa ngái
Đâu ai về thương con nước đục trong.*

*Lòng đã hẹn chờ cánh bèo trôi dạt
Tình rất xa em xóa mất dấu hài
Tà áo trắng có về ngang sông rộng
Người đâu còn hoài vọng “ngaoắc mòn tay”**

*- Ý thơ Nguyễn Tất Nhiên

Nụ hôn đầu

Tình đầu là trái me non
Biết chua lại thêm muốn hái
Đôi lúc giả đồ ngây dại
Mang theo buồn giận dỗi hờn.

Bất đền bằng nụ môi hôn
Giật mình con tim lồi nhịp
Trên cành tiếng chim xanh biếc
Nắng hồng reo khúc tình ca.

Đường về cúc nở vàng hoa
Điểm trang trên từng góc phố
Một thời mơ thành bướm nhỏ
Bay suốt bốn mùa yêu thương.

Bàn tay ấm thuở mới quen
Muốn níu từng giây hạnh phúc
Chỉ sợ một ngày bất chợt
Tình đời xô ngã tả tơi.

Trái tim nào phải biển khơi
Sao lòng trùng trùng bão tố
Thực hư một đời ai tỏ
Buốt đau người nhớ hay quên.

Cếp lá thư tình đầu tiên
Mực thơm từng trang giấy viết
Mắc nợ người chưa trả hết
Nên tình lãng đãng khói sương.

Tôi như cây sưa bên đường
Cổ nở những chùm hoa cuối
Mưa thì thầm theo tiếc nuối
Nào che hết cuộc đời nhau.

Từng ngón tay mềm xôn xao
Nhỏ như búp bê xinh xắn
Gió nào thổi qua tóc ngắn
Mà thơm đến tận bây giờ.

Chân khua sỏi đá vườn xưa
Có ai tìm về nương náu
Vương cỏ hên thề một dạo
Áo người bay suốt mùa ngâu.

Một ngày trở lại tìm nhau
Rưng rưng chùm hoa đã héo
Nụ hôn thơm như chiếc kẹo
Tình đầu thuở ấy còn say.

Xin em nán lại cùng anh

Em nằm nán lại bên anh chút nữa
Ngực trầm hương thơm thời thiếu nữ
Phập phồng theo từng hơi thở
Biết bao lần làm tim anh ngất ngây
Dương hoàng lan trên tay
Gió xuân như mới vừa đi qua ngõ
Làm anh nhớ
Chàng Thôi Hột đề thơ
Vào mùa hoa đào nở ngày xưa biết bao.

Em nằm nán lại bên anh chút nữa
Lặng nghe mùa xuân đang về
Đóa tương tư đã nở tự bao giờ
Trên hàng cây đứng gió
Mắt long lanh lệ
Nhớ tóc dài như mây
Trôi vào vầng trăng cổ tích
Phải đâu là duyên nợ
Ngàn năm anh mãi đi tìm?

Thuở ban đầu ấy

Thuở ấy thơ còn thơm mùi sữa
Xé giấy học trò viết vu vơ
Bao lần quên mất lời thầy giảng
Ngoài sân say tiếng chim lú lo.

Ngày đó cổng trường trang nghiêm quá
Trắng cả một trời áo nữ sinh
Tan học bay bay từng cánh bướm
Về cùng bước chậm dáng thật xinh.

Nhớ ly chè đậu Đoàn Thị Điểm^{*}
Ngồi đợi chờ em suốt buổi chiều
Trái còn run rẩy rơi lộp lộp
Thầm nhắc tim mình. Thôi đã yêu.

*Dăm thằng bạn học khoái văn chương
Mài đưng quần mớ thi văn đoàn
Khoe bài Tuổi Ngọc, Văn, Văn Học
Sóng Thần, Điện Tín, Đuốc Nhà Nam... ***

*Ai biết trời trôi bao bể dâu
Em thành thiếu phụ tận phương nào
Tôi cũng bơi theo đời cơn áo
Nhắc thuở ban đầu... có tìm nhau?*

(*)- Đoàn Thị Điểm: Trường nữ sinh lớn của Cần Thơ nằm trên đường
Ngô Quyền nơi có trồng nhiều cây còng cổ thụ.

(**)- Tên những nhật báo, giai phẩm Sài Gòn trước 1975

Thả rông

Đừng thả rông ánh mắt
Đời rất nhiều đảo điên
Sẽ có người đánh cắp
Lòng anh phải ngã nghiêng.

Chỉ thả rông tiếng cười
Khi nhìn nhau - bối rối
Đủ nhớ để chia phôi
Dù anh không hề nói.

Đừng thả rông vòng tay
Luôn nồng nàn ấm áp
Anh chỉ sợ một ngày
Em mất dần cảm giác.

Chỉ thả rông nỗi nhớ
Khi mình phải xa nhau
Trong một ngày đầy gió
Mới hiểu hết niềm đau.

*Đừng thả rông làn tóc
Có người dãi theo mây
Để hương tình xao động
Làm bao kẻ ngất ngây.*

*Chỉ thả rông cơn buồn
Anh trái lòng san sẻ
Cô đơn sẽ không còn
Trong trái tim nhỏ bé.*

*Và em đừng giận dỗi
Cho anh được thì thầm
Chỉ thả rông hạt cúc
Khi em nằm bên anh.*

Cám ơn người yêu dấu

Cám ơn người một thuở yêu nhau
Dù chưa tấu hết khúc phượng cầu
Thuyền tôi một cánh buồm gầy gập
Lạc giữa dòng chìm xuống bể dâu.

Cám ơn người từ lâu đã quên
Môi thâm đọng lại nét ưu phiền
Cũng may còn có tim dung chứa
Nghe tiếng côn trùng khác nửa đêm.

Cám ơn người mưa xuống đời nhau
Thân run xác lạnh áo xưa nhàu
Để mai trên những hàng bia mộ
Khắc tên người bằng những vết dao.

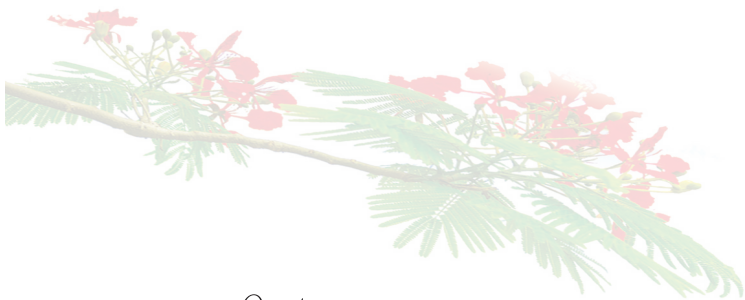

*Cám ơn người môi ngọt chín cây
Làn hương ủ mộng rượu nồng say
Có khi trời đất còn đang nắng
Mưa đã sụt sùi trên ngón tay.*

*Cám ơn người chia sẻ niềm vui
Bàn tay ai đưa tiễn ngậm ngùi
Cho tôi được gọi người yêu dấu
Dẫu cách nghìn trùng trong đêm nay.*

10/8/2017

Khúc giao hưởng tháng tư

Một đóa quỳnh vừa chợt nở
Tháng tư
Hương chưa kịp vương tơ đêm nguyệt bạch
Nên không thấy cuộc giao hoan
Trời và đất
Thình không nào không dành tặng riêng anh

Một mặt trời trong xanh
Uốn cong ngày nguyệt thực
Mắt hán hán bờ chân chim di trú
Bản tình ca loài đế giun

Trôi miên man cho áo mỏng bay cùng
Sợi tóc buồn rơi vàng mùi rơm rạ
Đêm ân ái còn xanh non cỏ lạ
Khát khao tình chờ đợi buổi phục sinh

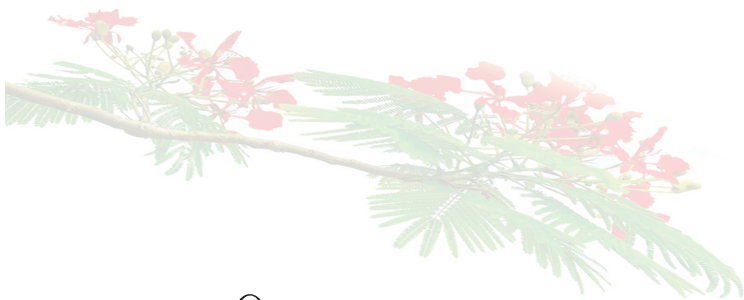

Nhớ mãi giọt mưa xưa
Bay qua phố vô tình
Biết cho ai mượn bờ vai để giọt sương khẽ ngủ
Đành phúc là gì sao vớt hoài vẫn cũ
Màu đục trong
Một thế giới vô cùng.

Núi trịnh nguyên đêm ngời đóa hương quỳnh
Sao hôm đi đâu
Thương sao mai bằng thức
Không còn em
Khúc tình buồn ray rức
Anh tìm hoài
Bản giao hưởng tháng tư.

27/3/2016

Mưa tháng sáu

Chiều gió ngút nghe tiếng mưa bất chợt
Mưa lại về thành phố cũ em ơi
Ngõ chân bước reo như thời mới lớn
Hoa dầu bay vàng cả một góc trời.

Đường Hòa Bình ngày xưa đầy phượng đỏ
Tiếng ve gầy rơi nhẹ xuống vai em
Tà áo trắng mấy mùa em qua đó
Bước ngập ngừng trên lá rụng thật êm.

Mưa nhỏ giọt lên chùm hoa hoàng hậu
Nghiêng xuống đời tìm phốt cánh bằng lăng
Em tinh khôi như một cành lan trắng
Mưa ướt lòng thêm chút nhớ bằng khuâng.

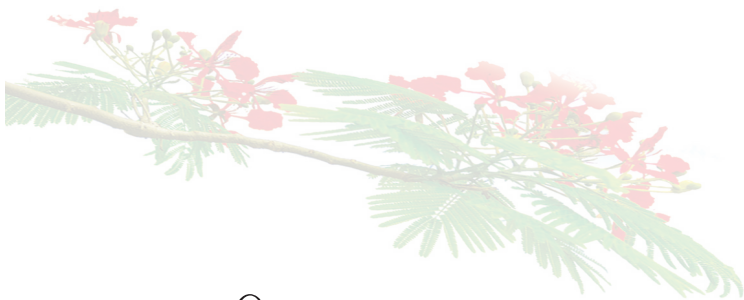

Lòng cố nín ước gì mưa không dứt
Sao mưa cứ đùa rắc nhẹ xuống từng cơn.
Tay muốn giữ nhưng dòng đời vẫn chảy
Con nước vô tình thả vạt tóc buông.

Cám ơn em tháng năm dù đánh mất
Một bờ vai chiếc cặp nhỏ môi thơm
Tình đầu của tôi bay qua cửa lớp
Mưa theo người trôi mất một làn hương.

Em đã xa những ngày mưa tháng sáu
Giọt mưa buồn đi suốt cuộc tiễn đưa
Trang sách cũ còn bài thơ viết dở
Chợt nao lòng nhìn lại cánh phượng xưa.

Màu của gió

Có phải em mang hình hài của lá
Suốt đời nhau ta mãi nợ một người
Năm tháng cũ ngân hoài câu biệt xứ
Trên dốc buồn còn chút nắng chiều rơi.

Màu mắt nhớ mang bóng hình của gió
Reo thì thầm trong sắc đỏ hoàng hôn
Giấc mơ xưa lên đồi sim trái chín
Tím se lòng tràn con sóng qua sông.

Gió mang em về cuối trời thương nhớ
Màu mắt em như mây trắng muôn trùng
Bước chân người qua bao mùa mê thảo
Áo phù hoa vượt nổi nhớ khôn cùng.

Cánh chuồn ót cuốn trôi thời thơ ấu
Ngày qua đi vương mãi khúc tình ca
Ở đâu đó sương mùa đông quanh quẽ
Có bùng lên sắc nắng chốn quê nhà.

Nhàn nguyệt quế tàn đêm bung cánh trắng
Tỏa hương thơm ngây ngất đến nao lòng
Màu của gió vẫn một thời xanh biếc
Có tình tôi em còn giữ được không?

Cầu vòng mưa

Đợi gì mưa lên hôn môi
Sợ mưa tháng sáu đưa người đi xa
Sân trường cuối một mùa hoa
Ve sôi phượng bỗng vỡ òa trên vai.

Đợi gì mưa lạnh mềm tay
Nghe lay phay nhớ một ngày không nhau
Tình đầu chiuốc những hư hao
Nên hàng hiên quán gió nhàu gọi em.

Đợi gì mưa quá chông chênh
Nên người đánh mất tuổi tên tình cờ
Sớm mai biết có ai chờ
Tiễn mùa hạ cũ bụi mờ dấu chân.

*Đợi gì mưa rót thác năm
Thương câu hạnh ngộ đời trăm luân nhau
Khoảng trời mây trắng bay cao
Mang đi tuổi ngọc trôi vào hư không.*

*Đợi gì mưa ướt đường trơn
Em xa bỏ lại nỗi buồn sớm trưa
Nhớ người áo lụa ngày xưa
Tình tôi thấp nắng trong mưa cầu vồng.*

Vuông cỏ hẹn

Tiếng chim bay về
Sao không thấy thàng mười gõ cửa
Mùa hạ đã qua lâu rồi phải không em?
Mà hình như mùa thu còn trên núi
Già heo may đầu se se vùng tóc nhớ
Dem mùi hương thạch thảo đi xa từ bao giờ
Dem mưa thu- hạt sầu rơi xuống đầu
Cánh chim chênh chao viễn xứ
Vuông cỏ hẹn trên đồi cỏ hoa
Cỏ còn xanh tươi qua bao mùa ước hẹn?

Tháng mười không có mưa rào
Đủ gọi cho anh chút nhớ
Chỉ có những ngày mưa dầm thổi trời thổi đất
Và tiếng côn trùng rả rã than van
Nước bắt đầu chảy thành sông
Chạy loăn ngoăn trong lòng thành phố
Xe tắt máy giữa đường
Trung thu không có cô đèn
Tùng dinh, tùng dinh tiếng trống múa lân
Vui như ngày tết

Bạn trẻ nào biết chơi thuyền giấy
Thả trôi ước mơ trong xanh về một khung trời
xa thăm

Ngày ấy đối với chúng ta
Thật sự đã xa lắm rồi.

Sáng mai bầu chim sẽ trở về
Chắc ngơ ngác nhìn khu vườn xưa
Dưới tàn lá xanh ẩm ướt - ông mặt trời
vừa lên tiếng

Vuông cả hẹn ngày nào
Cô đan xếp tàn lá úa
Đôi mắt ngây thơ của nàng Bạch Tuyết
Ngủ say trong khu rừng vĩnh cửu
Hằn những vết nhăn lên tim anh mỗi một
Anh không được phép buồn
Để môi em luôn thắm thì tiếng gọi
Tình nhân ơi tình nhân.

6/10/2017

Quê người

Nắng rải chiều lên sông
Chiếc lá vô tình rơi trên vai sóng
Lăn tăn nghe tiếng cười reo vui vỗ vụn
Cò giạt mình chớp cánh bay đi
Về thôi ngày sắp tàn
Chỉ còn tôi mãi mê đứng đợi
Chờ hoàng hôn gọi vọng lại tên mình
Giữa khoảng không xa ngái
Mênh mông vô định.

Tôi xa người mưa hầy còn xanh
Mảnh trăng cong oằn treo sợi nhớ
Bật thành âm thanh sắc nhọn
Cơn mơ hóa thành tia chớp âm hồn
Tiền kiếp trôi biên biệt
Tóc tơ đầu thành duyên nợ
Nên lỗi hẹn trâu cau
Cho vôi nồng phai hương lửa
Cội rễ nhạt nhòa trong cơn mê chiều
Mang niềm đau xa xú
Cố hương đâu chỉ là một tiếng gọi
Sao lòng âm âm suốt cả phận người.

Người xa tôi nắng vàng cuối ngõ
Chùm thạch thảo nhà ai không còn tím ngắt
Hoa diên vĩ mỗi mùa hương sắc
Sông quê chưa một lần quay về
Gương mặt nhòa không còn thấy bóng
Mùa thu chắc gì cúc tần lại nở
Con đường đột nhiên hững hờ
Không thể xua tan sương khói quẩn quanh
Ám cả một đời cô quạnh
Thêm úp mặt vào bức tường vôi vữa
Đã xanh rêu niềm hạnh phúc bao giờ
Biết ai còn nhớ.

Em và tôi hai con chim lẻ bạn
Bay ngược đường tìm một nửa đời nhau
Mơ khu vườn địa đàng nhiều hoa thơm cỏ lạ
Trái cấm ngọt ngào hương vị
Ô cửa mở toang bao điều bất hạnh
Dòng sông thành ngã rẽ
Rối lòng nhau những lúc muốn tìm về
Quê người thành một phần xương thịt
Xóa từng ký ức cố hương.

14/04/2017

Những mùa trăng có nhau

Chiều ra sông vốc nước
Lóa dấu bụi thời gian
Phải chi đời quay ngược
Dấu chân tuổi đá vàng.

Chùa vôi trong bụi cỏ
Hót chi nổi xa người
Thương bờ lau trắng xóa
Theo con nước đầy vơi.

Thương hoài màu hoa cũ
Đỏ ực mảnh trời xưa
Tóc người xanh thuở ấy
Có phai cùng nắng mưa?

*Biết người không về nữa
Giữa đôi bờ sông thơ
Gởi theo chiếc hôn gió
Tình đầu trong cơn mơ.*

*Tôi một đời tìm lại
Những mùa trăng có nhau
Em thành mây góa phụ
Trôi giữa trời biển dâu.*

26/1/2018

Cơn mưa ban chiều

Bay đi. Những cơn mưa chiều
Mùa thu khép lại mọi điều nhớ nhung
Phố đầu hiu. Phố ngập ngừng
Đón đưa nào thấy điểm dừng bên nhau?

Lạ kì. Một đàn chim câu
Bay từ đâu đến mái lầu rêu phong
Nghiêng từng mảng vữa thời gian
Để tình ở lại dịu dàng... đối gian.

Bay đi gió. Gió ngút ngàn
Chỉ là hạt bụi chạm vào mắt thôi
Cũng xao xuyến đủ một đời
Thì ra có lúc một người lại quên.

Chỉ còn tôi. Hay là em
Thèm nhìn chút nắng xanh thêm hiên xưa
Vàng bay lá trước sang mùa
Có đôi bạn nhỏ nhớ mưa ban chiều.

2/11/2017

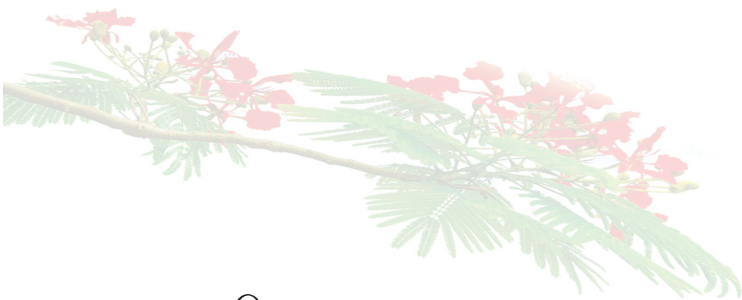
Mùa ve

Mùa xưa phượng đỏ môi người
Con ve nhỏ gọi tình ai trên cành
Mấy hàng lá nhỏ non xanh
Nhớ ai mắt lá long lanh tiếng cười.

Mùa xưa tóc mượt vai người
Đình như mưa bụi ngậm ngùi hơn tôi
Xe lăn lên dốc xuống đồi
Chim sâu bay mất mình tôi lụy tình.

Mùa xưa bước nhỏ gập ghềnh
Tình tôi áo mỏng bông bênh trong mây
Ngắt chùm hoa nhỏ trên tay
Tiếng ve ngày cũ ngủ say suốt mùa.

Mùa trôi

Một thời, câu bóng thời gian
Môi tình bằng ánh lửa hàn đêm đêm
Đại người, trí nhớ xa xăm
Nửa khuya chợt thức chỗ nằm - bỗng khuya.

Mùa trôi, nối tiếp trôi mùa
Vàn tay đã lạnh tình vừa qua đây
Tìm trong vật cỏ nương cây
Biết tìm dấu vết mượn vay phận người.

Em là ai giữa đời tôi
Mưa bay trong mắt nhớ người lẻ loi
Đứng bao sợi tóc lưng trời
Hóa cơn hồng thủy một đời nát thân .

Người xa người, đá chôn chân
Em xa tôi, đếm bao lần - dối gian
Gói tình lá viết hành trang
Ai về gõ cửa khép vàng cơn say?

PHỤ LỤC

MỘT THUỞ TÌNH THƠ - NẮNG HỒNG

Ở nơi nào ta cũng gần nhau

**Như trái hôn nhiên đã xa cội mắt nguồn,
Tình Thơ ơi em gởi anh chút nhớ. HHT*

*Buổi tối nằm mơ thấy mình tạm biệt
Chợt nghe buồn như trời đã vào đông
Buổi sáng nhìn hàng cây xanh biếc
Hồn xuân xao nghe chút nhớ mênh mông.*

*Ở nơi nào ta cũng gần nhau
Dù cách xa nửa vòng trái đất
Vẫn nghĩ về nhau gần trong gang tấc
Chút hương xưa vàng nổi nhớ ngẹn ngào.*

*Tình thơ dấu yêu một thời mơ mộng
Nắng hồng nhưng tưởng muôn thuở thân quen
Biết nói làm sao cho anh hiểu được
Chút mây về quay quắt nhớ trong em.*

*Đã bảy mùa thu âm thầm lặng lẽ
Mình vào đời đổi thứ thay ngôi
Đại lộ Hòa Bình dập dìu phượng đỏ
Ngơ ngác nhìn nhau ngỡ không thôi.*

Ôi nhớ làm sao những ngày đưa đón
 Bến cũ hàng giờ chia biệt tiễn đưa
 Không dám nói nhưng tia nhìn đã ngỏ
 Tình Thơ ơi... những tưởng mấy cho vừa.

Vẫn muốn nghìn đời anh là thi sĩ
 Bâng khuâng gieo trái ước mơ
 Em la gió la thơ tri âm - tri kỷ
 Như sương khói mùa thu một đời mộng mị.
 Ở nơi nào ta cũng gần nhau
 Giờ "Pushkin" nhớ anh quá đỗi
 "Lý luận" về đông khối ưu tư
 Có bao giờ lòng anh tự hỏi
 Anh và em rồi sẽ tạ từ?

Em vẫn về qua lối thu mưa
 Nghe hoàng oanh kể chuyện giao mùa
 Chân sáo một lần thôi rộn rã
 Ươm nhớ gửi người chút hương xưa.

HOÀI HUYỀN THANH

(Nhóm NẮNG HỒNG SÀI GÒN 72-75)

31-10-79 CĐSPAG

Ở nơi nào ta cũng gặp nhau

Ở nơi nào ta cũng gặp nhau
Dù nắng Sài Gòn hay Cần Thơ mưa bụi
Hàng cây cao sao trải dài quá thế
Mà thấy lòng thoáng chút nao nao.

Vẫn nhớ con đường hoa đỏ bên sông
Lá có rụng cho lòng đầy thương nhớ
Vẫn muốn ngày mai có chút “Nắng Hồng”
Gửi nhau để thấy lòng yên ấm.

Ở nơi nào ta cũng gặp nhau
Dẫu mỗi đứa ở hai phương trời cách biệt
Bảy Núi, Mỹ Lương, Thanh Phú,
Vĩnh Châu
Vẫn thấy ánh trăng theo nhau từng bước.

Biết nói làm sao cho em hiểu được
Bảy năm qua - một thoáng thật vô tình
Đường liên tỉnh cuốn bụi mù hun hút
Vẫn thấy lòng tràn ngập một niềm tin.

Ở nơi nào ta cũng gặp nhau
Dù vẫn biết thật là ngắn ngủi
Bao năm qua thấy áo phai màu
Hai đứa nhìn nhau bùi ngùi quá đỗi.

Muốn làm thân leo tìm dây hạnh phúc
Muốn làm bông hoa nở suốt mùa xuân
Muốn làm con chim hát quanh vườn cũ
Nhưng làm sao tìm bắt được dây em?

Ở nơi nào ta cũng gặp nhau
Nhìn ánh mắt chợt thấy lòng hạnh phúc
Hãy hiểu giùm anh có chút tình sâu
Muốn gửi tặng em - một nhành hoa cúc.

Biết thuở nào quên áo trắng “Tình Thơ”
Của anh và em một thời hoa mộng
Thoáng chút băng khuâng nhớ tuổi học trò
Gửi em bài thơ chiều mưa hoa rụng.

NGUYỄN AN BÌNH

(Nhóm TÌNH THƠ TÂY ĐÔ 72-75)

Thanh Phú, chiều mưa 30-11-1979

Cánh Diệp Vàng

Thơ : Nguyễn An Bình
Nhạc : Hoài Yên

Chợt nhớ màu nắng cũ. Theo tháng tư quay về. Tình tôi thời mới

lớn. Em có về trong mê.

Biết bao mùa mưa nắng. Đi

qua mỗi con đường. Thương em tà áo trắng, Tóc bay hoài trong sương.

Những cơn mưa tình yêu. Reo trên hàng diệp nhỏ. Góc

phố buồn liêu xiêu. Màu hoa vàng sắc nhỏ.

Lá xanh màu me

non. Giữ lòng tôi thơm mãi. Em đi bỏ mái trường. Để

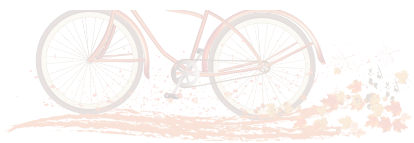

ình tôi ở lại.

Bay về đâu nỗi nhớ. Cánh diệp vàng vùa

rơi. Chia tay mùa hạ cuối. Có tình đầu của tôi.

Còn thương màu lá tương tư

Vừa phải - Tình cảm - Nhân nhủ ...

Nhạc: HUY THỌ

Thơ: NGUYỄN AN BÌNH

♩ = 80

(Nhạc dạo)

... ..) Xin

em giữ mãi tiếng cười Mai sau còn nhớ một thời đã yêu Xanh trong đáy mắt mùa

rêu Khăn quàng ngược gió một chiều hạ xưa Vẫn còn thơm dấu ngày mưa Con đường trút

lá ai đưa em về Bàn tay vương sợi tóc thể Cánh chim bỏ xứ mãi mê nghìn trùng Em

ơi! lạc mịt mù giữa mê cung Bụi trần gian có bao dung cho kiếp

người Vắng trắng cổ tích vẫn lẻ loi Cho đời nghiêng

xuống một trời phủ hu Còn thương màu lá tương tư Chìm trong đau bể hình như của

mình Tôi về bóng ngả u minh Tro tàn tro lạnh nghe tình vàng phai (Nhạc dạo)

Hạ Đổ

Thơ Nguyễn An Bình
Nhạc Phan Bá Kiệt

Moderato $\text{♩} = 80$

Một con đường nhỏ Hàng ngàn phượng bay. Thẳng tưng qua
đó Giọt mưa ngân dài Một thời áo trắng. Mòn dấu chân ai. Hạt mưa ướt
nắng. Hạt nào nghiêng vai. Còn thơm hơi thở. Sao đành chia
tay. Có mùa hạ đỏ Hóa thành mây bay. Vàng trên tóc
người. Tóc xanh màu lá. Tìm đâu tiếng cười. Ta xin tạ
lỗi. Bỏ trường mà đi. Ta đành tạ lỗi
Một thời tình si. Xin làm hạ đỏ. Một đời bên
em. Xin làm cánh gió ru người bình yên.

17/4/18

Chợt Gặp Lại Em Năm Mười Tám

Thơ Nguyễn An Bình
Nhạc Vũ Thế Dũng

Rumba $\text{♩} = 75$

Am F G C E7

Bất chợt gặp lại em tóc xanh năm mười tám khi nắng hạ qua thêm trang vở cuối đã vàng

Am Am7 Dm Am E7 Am Dm

yêu mãi một lần hương phía sau cây kèp tóc cánh Phượng thành tơ vương đỏ một trời tuổi ngọc

Am F A7 Dm Dm6 G7

Bất chợt gặp lại nhau dưới mái vòm cao vút rừng rung cánh ve sầu hun hút bóng người

C Am7 Dm Fmaj7 Bm7b9 E7sus4

xa theo em trong mưa sương nư Hoàng Hoa chớm nở tiếng cười nắng sân

Em7 Am Dm Am Am Dm G7

trường rất thơm lành hoa cỏ Giữa dòng đời lạ xa em như nhánh sông sâu trôi về đầu trăm

C E7 Am Dm Am G7 C E7 Am

ngã biết bao giờ gặp nhau trôi về đầu trăm ngã biết bao giờ gặp nhau

© Copyright by Vũ Thế Dũng

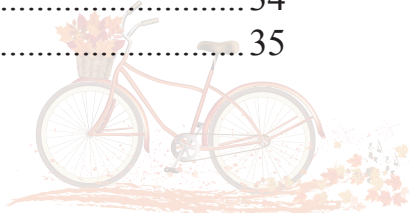

MỤC LỤC

Hạ Đỏ, tập thơ đông đầy cảm xúc tình khôi một thuở học trò...5

Gởi người một chút mưa thơm.....	10
Hạ đỏ.....	11
Tháng năm Đỏ những mùa phượng cũ.....	12
Khi mùa hè đã đi thật xa.....	14
Tiếng sẻ nâu trong ngôi trường kỷ ức	16
Có một thời mắt biếc	18
Tóc nhớ	20
Xa rồi đường phượng bay.....	22
Nhật mưa trong mắt.....	24
Thơ của thời áo trắng.....	26
Cơn mưa nhỏ	28
Chợt gặp lại em năm mười tám	30
Cô bạn nhỏ trong khu vườn cổ tích	32
Còn thương màu lá tương tư.....	34
Còn thương màu nắng lụa	35

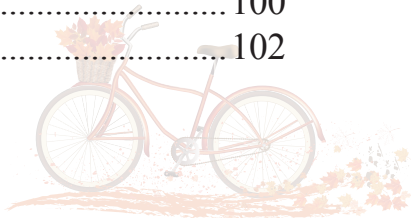
Mùa hè gõ cửa	36
Tháng ba không ở lại	38

CHÙM THƠ VỀ NGÔI TRƯỜNG ĐÃ MẤT..... 40

1- Em về trường cũ sáng nay	41
2- Trường cũ	42
3- Tiếng dế trong sân trường	44
4- Vết thương người sao nở để tôi mang.....	46
Mưa Cần Thơ, những con phố cũ.....	48
Mùa hạ yêu	50
Thơ viết cho một người	52
Tìm lại tháng tư xanh.....	54
Về đâu những mùa hạ xưa.....	56
Tháng ba nỗi nhớ đi về	58
Tình nhỏ	60
Một khúc mưa.....	61

Tình thơm màu giấy mới	62
Có một mùa hè rực nắng	64
Có một thời yêu nhau	66
Chải tình trên sóng.....	68
Có đi qua đời nhau.....	70
Đầu năm gặp lại bạn học cũ	72
Để nhớ một làn hương.....	74
Đem tình về thấp thoáng tư	76
Giã biệt trường xưa.....	77
Mưa bông sao	78
Mùa hè tôi đi đâu?	80
Nơi bình yên để trái tim quay về.....	82
Một góc sân trường.....	84
Phượng yêu	87
Mùa hè xa lắc.....	88
Thanh âm đêm	89
Nơi sông chảy qua thành phố	90
Nụ hôn đầu.....	92
Xin em nán lại cùng anh.....	95
Thuở ban đầu ấy	96
Thả rong.....	98
Cám ơn người yêu đầu.....	100
Khúc giao hưởng thoáng tư	102

Mưa tháng sáu.....	104
Màu của gió	106
Cầu vòng mưa.....	108
Vuông cỏ hèn	110
Quê người	112
Những mùa trăng có nhau	114
Cơn mưa ban chiều.....	116
Mùa ve	117
Mùa trôi	118

PHỤ LỤC MỘT THUỞ TÌNH THƠ - NẮNG HỒNG 119

Ở nơi nào ta cũng gần nhau	120
Ở nơi nào ta cũng gặp nhau	122

PHỤ LỤC CÁC BÀI THƠ CỦA TÁC GIẢ ĐƯỢC PHỔ NHẠC

Cánh điệp vàng	114
Còn thương màu lá tương tư.....	125
Hạ đỏ.....	126
Chợt gặp lại em năm 18.....	127

Hạ đồ lên trời

Thơ

Nguyễn An Bình

In 500 cuốn; khổ 13.5x20.5cm tại

Công ty CP Văn hóa in

Lạc Việt,

Khu nhà máy Pin Văn Điển

Thanh Trì, Hà Nội

Số xác nhận ĐKXB: số ... - 2018/

CXBIPH/... - .../HNV

Số quyết định xuất bản: số

.../QĐ-NXBHNV; ký ngày

.../.../2018

In xong và nộp lưu chiểu năm

2018

Mã ISBN: 978-604-53-...-...

NHÀ XUẤT BẢN HỘI NHÀ VĂN

65 Nguyễn Du - Hà Nội

Tel & Fax: 04.38222135

E-mail: nxbhoinhavan@yahoo.com.vn

<http://nxbhoinhavan.com>

Chi nhánh miền Nam

371/16 Hai Bà Trưng-Q3-TP. HCM

Tel & Fax: 08.38297915

Email: nxbhnv.saigon@gmail.com

Chi nhánh miền Trung và Tây Nguyên

42 Trần Phú - thành phố Đà Nẵng

Tel: 0511.3849516

Email: nxbhnv.mientrungtaynguyen@gmail.com

Chi nhánh miền Tây Nam Bộ

314C - Hoàng Lam - thành phố Bến Tre

Tel: 075.3812736 – 016.998.083.86

Email: nxbhnmekong@gmail.com

Chi nhánh NXB Hội nhà văn khu Đông Bắc

114 Phố Hải Phúc – phường Hồng Hải

TP Hạ Long – Quảng Ninh

Tel: 090.3409142 – 091.4660592

Chịu trách nhiệm xuất bản:

Giám đốc – Tổng biên tập

NGUYỄN QUANG THIỀU

Biên tập: ...

Vẽ bìa: TRẦN ĐOÀN,
tranh ĐINH TRƯỜNG CHINH,
ĐẶNG CAN

Sửa bản in: NGUYỄN AN BÌNH

